

Personer, hvis Indtægt er under Skattegrænsen. Det forekommer os, at man ikke, ganske i Modsætning til den gældende Lov, kan slaa fast, at Personer med Formue paa 10,000 Kr. skulle være ganske skattefrie til Staten. Nr. 23 er en Lovfæstelse af, hvad der allerede nu ved ministeriel Afgørelse finder Sted og har fundet Sted, saa længe Loven har bestaaet. Nr. 24 og 25 gaa ud paa, at personligt Indbo fremtidig ligesom tidligere skal holdes udenfor Formuen, det stemmer med Lovgivningen i andre Lande, og det forekommer os, at den satte Begrænsning af 15,000 Kr. vil kunne vise sig yderst upraktisk. De fleste ville have erfarede, at Bestemmelsen af et Indbos Værdi er meget omtvistelig og vilkaarlig, og her staar ikke en Gang noget om, hvorvidt det skal være Salgs- eller Anskaffelsesprisen, for ikke at tale om den Vurderingspris, som et Indbo bliver sat til i Tilfælde af Dødsfald, hvilken jo afviger og vil afvige meget væsentligt saavel fra Indboets Anskaffelsespris som fra det, man kunde tænke sig at faa for det, hvis man solgte det underhaanden. Det vil være meget let for de allerfleste at faa deres Indbo ned under denne Grænse af 15,000 Kr., og derfor vil Bestemmelsen ikke komme til at spille nogen praktisk Rolle; men i forskellige iøjnefaldende Tilfælde vil den kunne blive ganske absurd. Jeg maa da ogsaa sige, at denne Bestemmelse ikke er foreslaaet af Regeringen, og hvis jeg husker ret, har den højtærede Finansminister stillet sig ret tvivlende med Hensyn til dens Kvalitet.

Jeg er nu kommen til det Afsnit, der angaar Skatteligningen. Ændringsforslagene paa dette Omraade fra Flertallets Side ere jo særdeles talrige, der er mellem 30—40. Som udtalt i Betænkningen have disse Forslag til Hensigt at tilvejebringe en for Statskassen mere betryggende Ligning, end den nuværende maa antages at være. Jeg skal i den Henseende indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling og afstaa fra at tage hvert enkelt af disse Ændringsforslag op til Omtale. Jeg vil foretrække at give det høje Ting et Billede af den hele Ordning, som vil fremkomme, hvis vore Ændringsforslag skulde blive vedtagne. I Stedet for det nuværende meget store Antal af Skattekrede foreslaas det, at Skattekredeenes Antal indskrænkes til 45 som Maksimum. Det vil jo gøre Skatteligningen noget mere ensartet, end den nu ellers kan blive. Ligesom hidtil skulde der for Skattekrede

oprettes Skatteraad bestaaende af 3 Medlemmer med Stedfortrædere, og der er stillet Forslag om, at alle disse Medlemmer af Skatteraadene skulle være regnskabskyndige, den ene skal tillige være landbrugskyndig, den anden forretningskyndig, og den tredie foreslaas saa at skulle være en retskyndig Embedsmand. De samme Krav foreslaa vi at stille til Stedfortræderne. Hvem der skal være Formand for et saadant Skatteraad, og hvem der skal være Stedfortræder for Formanden, foreslaa vi, at Finansministeren afgør efter Indstilling fra Amtmanden. Dernæst foreslaa vi, at for at Raadet kan foretage nogen Skatteansættelse eller afsige nogen Kendelse, skal det være nødvendigt, at alle Medlemmer af Raadet deltage i den paagældende Afgørelse, som saa træffes ved Stemmeferhed. Under Hensyn til at Skattekredeenes Antal indskrænkes saa væsentligt, som jeg nylig sagde, hvorved jo ogsaa Arbejdet for Skatteraadene forøges, foreslaa vi, at Skatteraadmedlemmernes Honorarer, som allerede nu maa betegnes som moderate, bibeholdes, medens man i det andet Ting under andre Forudsætninger har vedtaget, at disse Honorarer skulde nedsættes. Naar jeg derefter vender mig til de for nærværende Tid for Amtsradskredeene og for Købstæderne oprettede Overskatteraad, foreslaa vi — det er en vigtig Bestemmelse —, at der kun skal være eet Overskatteraad for hele Landet med Undtagelse af København og Frederiksberg, som jo have deres egen og tilfredsstillende Ordning. Vi foreslaa, at dette for hele Landet virkende Overskatteraad skal bestaa af 9 Medlemmer inklusive den af Kongen beskikkede Formand. Af de 8 Medlemmer skulde saa Finansministeren udnævne de 4, Folketinget de 2 og Landstinget de 2 Medlemmer. Raadet skulde selv vælge sin Næstformand til at lede Arbejdet i Tilfælde af Formandens Forfald. Vi mene som sagt, at dette enkelte Overskatteraad vilde blive af stor Betydning for Tilvejebringelse af Ensartethed i Ligningen over hele Landet, og endvidere, at det tillige kunde blive til fortrinlig Støtte for Skatteraadformændene, som Overskatteraadet skulde være berettiget til at sammenkalde til Møde, for at der ogsaa derigennem kunde tilvejebringes en større Overensstemmelse i Principperne for Skatteligningen. Vi foreslaa endelig, at i det mindste 4 Medlemmer foruden Formanden skulde deltage i Afsigelsen af de Kendelser, som afsiges af Overskatteraadet. Men efter denne Ordning anse vi